

ОБЛІГАЦІЇ ВНУТРІШНЬОЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЗИКИ В СИСТЕМІ ЗАОЩАДЖЕНЬ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ: КАЗНАЧЕЙСЬКЕ ТА ЦИФРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ВАТАМАНЮК-ЗЕЛІНСЬКА Уляна Зеновіївна

докторка економічних наук, професорка,
професорка кафедри фінансового менеджменту
Львівського національного університету імені Івана Франка
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9678-1790>

КОЧІШ Тетяна Романівна

здобувачка освітнього рівня «бакалавр»
Львівський національний університет імені Івана Франка
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-3851-0299>

Анотація. У статті розглянуто роль облігацій внутрішньої державної позики (ОВДП) як основного ліквідного та надійного інструменту інвестування для населення України та його казначейське і цифрове забезпечення. Проаналізовано інвестиційні переваги ОВДП, включаючи стовідсоткову державну гарантію повернення коштів, фіксовану процентну ставку, а також їхню здатність забезпечувати реальну дохідність, що перевищує інфляційний показник. Особливу увагу приділено податковому статусу ОВДП, оскільки дохід за цими цінними паперами повністю звільнений від оподаткування ПДФО та військовим збором, що надає їм конкурентну перевагу порівняно із традиційними банківськими депозитами. Визначено важливість казначейського обслуговування та цифрових рішень (зокрема, можливість придбання ОВЛП через "Дію" та фінтех-канали) у спрощенні доступу для громадян та бізнесу. Отримані результати підтверджують, що зростання участі приватного капіталу в ринку ОВДП забезпечує бюджет неемісійними коштами, відіграючи вирішальну роль у стримуванні інфляції та зміцненні фінансової системи країни. Встановлено, що ОВДП є інструментом, що ефективно поєднує прагнення громадян до збереження й збільшення заощаджень із загальнодержавною потребою в стабільному фінансуванні державного бюджету та післявоєнному відновленні країни.

Ключові слова: облігації внутрішньої державної позики, державні облігації, інвестування, фінансування, військові облігації, економічна стійкість, макрофінансова стабільність, дохідність, казначейське обслуговування.

Постановка проблеми. В умовах трансформації фінансових ринків, геополітичних викликів, воєнних ризиків та макроекономічної нестабільності в Україні виникає необхідність пошуку надійних та ефективних інвестиційних інструментів для громадян нашої держави. У цьому контексті важливим завданням є формування стійких джерел внутрішнього фінансування. Одним із основних напрямків вирішення цієї проблеми є забезпечення ефективності операцій з облігаціями внутрішньої державної позики – борговими цінними паперами, що емітуються державою для залучення фінансових ресурсів з метою покриття бюджетних потреб і забезпечення

економічної стабільності в країні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сфері фінансових досліджень останнім часом наукові пошуки дедалі частіше зосереджуються на ролі державних боргових інструментів для забезпечення стабільності бюджетної системи, мобілізації фінансових ресурсів та поствоєнного відновлення України. І.Хома, І.Антощук дослідили трансформацію ринку ОВДП, встановивши, що з 2022 року ці цінні папери стали важливим неемісійним джерелом фінансування бюджету, яке виконує подвійну функцію – стабілізаційну під час криз і прискорювальну у процесі залучення капіталу [1]. Л.Богриновцева та О.Ключка довели, що податкова перевага ОВДП має позитивний довгостроковий вплив на результати залучення приватного капіталу, формуючи структурну основу для оцінки їхньої конкурентоспроможності. У контексті українських реалій науковці визначили зростання ролі ОВДП у досягненні макрофінансової стабільності України, особливо в умовах воєнного часу та післявоєнного відновлення, адже ОВДП забезпечують держбюджет неемісійними коштами, що відіграє вирішальну роль у «стримуванні» інфляції та зміцненні фінансової системи держави [2, с. 4]. О.Чубка М., І.Скоропад пояснюють, що ОВДП є не лише надійним та конкурентним інструментом для збереження та примноження заощаджень населення, але й джерелом неемісійного фінансування державного бюджету в умовах воєнного часу та післявоєнної відбудови. Податкова перевага таких цінних паперів, а саме звільнення доходу від ПДФО та військового збору та 100%-на державна гарантія, роблять ОВДП значно привабливішими за «традиційні» депозити. Таким чином, зростання участі громадян у їх купівлі успішно поєднує інтереси інвесторів із національною потребою у фінансовій стійкості та відновленні економіки України [3]. Посилення інтеграційних процесів між фінансовою стійкістю, інвестиційною привабливістю та інноваціями, формують фундаментальну основу для розвитку ринку ОВДП та сприяють стабілізації фінансового сектору України в цілому.

Метою статті є аналіз ринку ОВДП та обґрунтування їхньої ролі як важливого, надійного та високоліквідного інструменту, що є засобом неемісійного фінансування Державного бюджету України в умовах воєнного часу та післявоєнної відбудови.

Виклад основних результатів. В Україні державні боргові цінні папери є одним з способів покриття державного боргу. Це найбільш ліквідні і надійні капіталовкладення на які є попит установ банківського сектора, суб'єктів господарювання та населення. По суті, ОВДП є своєрідним договором між інвестором і державою: компанія чи фізична особа надає кошти, а держава зобов'язується повернути їх у визначений термін із фіксованим доходом. Вони випускаються в електронному форматі, без фізичних паперових носіїв, і обліковуються на спеціальних рахунках в цінних паперах, які відкривають депозитарні установи, номінальні утримувачі та емітенти для депонентів (власників).

Казначейське обслуговування облігацій внутрішньої державної позики в Україні здійснюється Державною казначейською службою України у взаємодії з Міністерством фінансів України та Національним банком України. У межах системи управління державними фінансами казначейство забезпечує фінансовий супровід операцій з ОВДП на всіх етапах їх життєвого циклу – від розміщення до погашення, що є важливою умовою стабільності ринку державних цінних паперів. На етапі первинного розміщення ОВДП Міністерство фінансів України виступає емітентом, а Національний банк України організовує та проводить аукціони з їх продажу. Державна казначейська служба, своєю чергою, забезпечує відкриття та ведення рахунків державного бюджету, на які зараховуються кошти, залучені від розміщення облігацій.

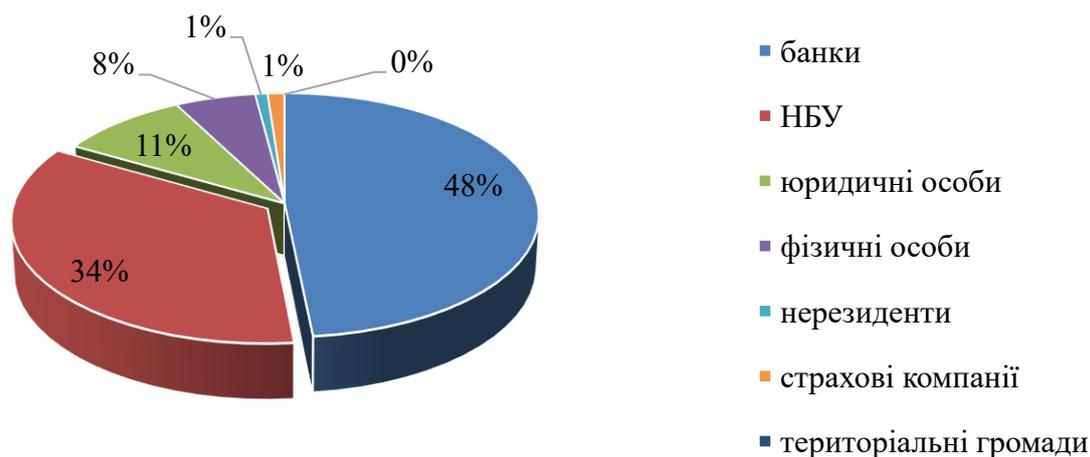
Отримані ресурси відображаються у бюджетному обліку як джерела фінансування дефіциту державного бюджету та складова державного боргу [4].

Перший аукціон з розміщення ОВДП в Україні відбувся 10 березня 1995 року і за 30 років незалежності нашої держави він перетворив їх на один із основних засобів фінансування державного бюджету, хоча, вважається, що сучасна історія державних облігацій в Україні бере початок у 1990-х. Уряд Української Народної Республіки випускав державні облігації ще на початку ХХ століття. На перших аукціонах, проведених у 1995 році (28 аукціонів), було розміщено ОВДП на суму 30,4 млрд тоді ще карбованців. Номінальна вартість однієї облігації становила 100 млн карбованців або 1000 грн в сучасному еквіваленті [5].

Спочатку ОВДП були орієнтовані переважно на банки та державні установи, але з часом ринок розширювався, залучаючи більше коло інвесторів. Складним викликом для українських державних облігацій стала фінансова криза 1998 року, коли, зокрема, росія оголосила дефолт. Україна ж, попри складні умови, виконала свої боргові зобов'язання перед інвесторами. З роками ОВДП стали важливим інструментом фінансування держбюджету, водночас слугуючи надійним варіантом інвестування для громадян. Завдяки співпраці з експертами Світового банку Україні вдалось провести реформи на первинному ринку ОВДП та наблизити його до найкращих світових стандартів. Суттєвим кроком уперед стало приєднання України до міжнародної депозитарної системи Clearstream у 2019 році, що розширило можливості залучення капіталу та сприяло інтеграції українського ринку цінних паперів у світову фінансову систему [6]. Однак справжнім випробуванням і водночас новою віхою в історії ОВДП стало 24 лютого 2022 року. Відтоді облігації перетворилися на важливий ресурс для фінансування оборонних потреб. Зокрема, завдяки випуску військових облігацій наша держава змогла залучити кошти на військові потреби, а громадяни – підтримати країну, інвестуючи у її майбутнє.

Тридцять років ОВДП – це історія їхньої фінансової витривалості, адаптації та розвитку. Від перших випусків у непрості 90-ті до військових облігацій сьогодні, – вони залишаються символом стабільності та довіри до держави. Кошти, отримані від їхнього розміщення, йдуть на фінансування з Державного бюджету України видатків на оборону, медичне забезпечення та соціальні програми. ОВДП стали не просто інструментом інвестування, а й реальним способом кожного громадянина зробити свій внесок у перемогу та створити основу для відновлення економіки. З початку повномасштабного вторгнення ОВДП є другим за розміром джерелом фінансування Державного бюджету України. Від початку війни через їх випуск залучено 1,46 трлн грн, а загалом за 30 років було розміщено ОВДП на понад 3,3 трлн грн [5; 6].

ОВДП, які знаходяться в обігу за номінально-амортизаційною вартістю станом на 01.01.2026р. показує рис. 1.

Рис. 1. ОВДП, які знаходяться в обігу за номінально-амортизаційною вартістю*

* станом на 1.01.2026р. (дані формуються щодня; відхилення у показниках – 3%)

Джерело: сформовано на основі даних [7].

Сьогодні в обігу перебувають ОВДП вартістю понад 1,9 трлн грн. Основна частина їх загального обсягу зосереджена у комерційних банків (48,38%) та НБУ (34,91%); 9,06% перебувають у власності юридичних осіб та 5,61% – у фізичних осіб. Відповідний відсоток нерезидентів у цій статистиці складає 0,85%, страхових компаній – 1,16%, а територіальних громад – 0,02%. Від 2022р. інвестиції фізичних осіб в ОВДП збільшилися до 84 млрд грн, тобто у понад 3 рази, а юридичних осіб більш ніж у 2 рази – до 186 млрд грн. Це свідчить про довіру населення до державних цінних паперів і розуміння їхньої ролі в підтримці економічної стабільності та безпеки держави. Серед різновидів ОВДП найвищу дохідність мають саме в гривневій облігації – від 13,5% до 17,8% річних [8].

В ОВДП номінованих у іноземних валютах дохідність нижча, але більш стабільна (зважаючи на «прив'язку» до провідних валют світу – долара та євро). Такий підхід дає можливість вкладникові адаптувати валютну структуру своїх активів під власні потреби. ОВДП часто використовуються для часткової диверсифікації резервів, а також як інструмент тимчасового розміщення надлишкової ліквідності без втрати контролю над ресурсами.

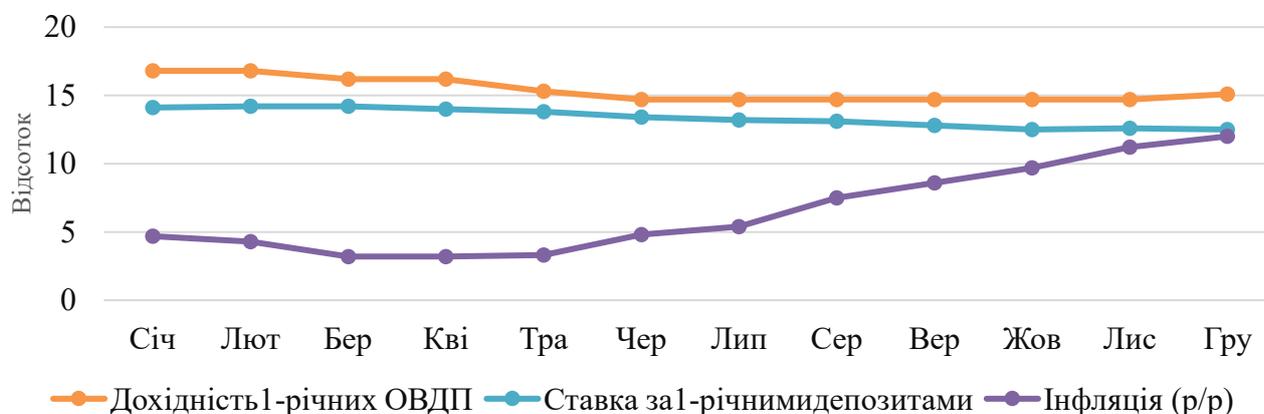
Окрім цього, ОВДП дають змогу зберегти та примножити заощадження для громадян країни, адже дохідність ОВДП мінімізує вплив інфляції. Зростання загального рівня цін знижує купівельну спроможність отриманих доходів (здатність доходу забезпечувати придбання певної кількості товарів і послуг, яка визначається рівнем цін в економіці), що негативно впливає на реальну дохідність ОВДП. Адже чим вищий рівень інфляції, тим меншою є купівельна спроможність доходів, навіть за умови зростання їх номінального розміру з метою часткової компенсації інфляційних втрат держава, як емітент, зазвичай коригує купонні ставки (відсоток доходу, який виплачується власнику облігації за її номінальною вартістю протягом певного періоду), підвищуючи номінальну дохідність облігацій. Попри збереження чутливості українського ринку ОВДП до змін облікової ставки, інфляційних очікувань і валютних ризиків, поступове зниження інфляції, стабілізація фінансової системи та фінансова

підтримка з боку міжнародних партнерів формують передумови для зростання інвестиційної привабливості державних облігацій.

З урахуванням рівня інфляції в Україні, ставка доходності за гривневими ОВДП, як правило, перевищує інфляційний показник, що робить їх привабливими для зберігання коштів вкладниками. На відміну від депозитів, доходність за якими може змінюватись, – облігації мають фіксовану процентну ставку, незалежно від коливань на фінансовому ринку. Це дає змогу вкладникові заздалегідь планувати очікуваний дохід та прогнозувати грошові потоки. Крім того, держава стовідсотково гарантує повернення вкладених коштів в облігації [8]. Якщо порівнювати з державними облігаціями інших країн, доходність за американськими казначейськими облігаціями (U.S. Treasury securities) традиційно нижча, ніж за українськими ОВДП і відрізняється залежно від терміну обігу. Загалом цей показник варіюється в межах 4,8-5,1% річних за 1-річними облігаціями та 4,1-4,4% – за 10-річними. Це компенсується тим, що США має статус емітента з найвищим кредитним рейтингом. Американські державні папери сприймаються як один із найнадійніших інвестиційних інструментів у світі, тому їхня ставка відображає мінімальний ризик [9]. На відміну від них, в Україні доходність ОВДП значно вища, що може компенсувати інвестору ризики, пов'язані з воєнним станом, макроекономічною нестабільністю та нижчим суверенним рейтингом.

Отож, залучення коштів через ОВДП, особливо від населення та комерційних банків, є неемісійним джерелом фінансування державного бюджету, що дає змогу покривати його дефіцит без додаткового збільшення грошової маси та посилення інфляційного тиску на економіку. Це відіграє вирішальну роль у стримуванні інфляції та забезпеченні макрофінансової стійкості країни. Зростання частки інвестицій фізичних осіб в ОВДП підкреслює їхню роль у фінансовій підтримці державного бюджету, перетворюючи ОВДП із суто фінансового інструменту на важливий засіб забезпечення внутрішньої економічної стійкості нашої держави.

Подібний підхід застосовується в Чилі, де державні облігації є неемісійним джерелом фінансування державного бюджету, проте їхній стабільний попит забезпечується наявністю широкої інвесторської бази в особі приватних пенсійних фондів та страхових компаній. Заборона прямого монетарного фінансування в Чилі перетворила ринок державних боргових цінних паперів на один із основних інструментів підтримки бюджетної стійкості уникнувши зростання грошової маси [10]. Динаміка доходності 1-річних ОВДП, депозитів та показника інфляції в 2024 р. в Україні показана на рис. 1.

Рис. 1. Порівняння показників доходності 1-річних ОВДП та депозитів з показником інфляції в Україні у 2024 р.*

Джерело: сформовано за [11].

Як бачимо, державні облигації були найбільш привабливим фінансовим інструментом для захисту від знецінення капіталу їх утримувачів та для отримання ними реального доходу. Зокрема, на початок третього кварталу 2024 року, незважаючи на зростання інфляції, дохідність ОВДП залишалась стабільною, що підтверджує їх надійність та ефективність як джерела заощаджень для населення нашої держави. Аналізуючи розміщення ОВДП на первинному ринку, можна побачити, наскільки важливим є їх внесок у фінансування витрат Державного бюджету України на обслуговування боргових зобов'язань держави.

Бухгалтерський та бюджетний облік боргових операцій є важливою функцією казначейського обслуговування бюджетних коштів. Казначейство здійснює облік зобов'язань за ОВДП, контролює відповідність боргових операцій вимогам бюджетного законодавства, а також формує звітність щодо обсягів державного боргу та витрат на його обслуговування [4]. Це сприяє підвищенню прозорості боргової політики та якості управління державними фінансами.

Динаміка розміщення ОВДП на первинному ринку цінних паперів в Україні протягом 2021- 2025рр. представлена у табл. 1.

Таблиця 1

Динаміка розміщення ОВДП на первинному ринку цінних паперів в Україні протягом 2021-2025рр.*

Рік	Розміщення ОВДП на первинному ринку, млн. грн	Кошти, залучені до державного бюджету	
		млн.грн	%
2021	305282,9	259284,1	84,93
2022	155979,1	132178,7	84,74
2023	481799	401785,1	83,39
2024	609907,2	497806,9	81,62
2025*	414419,5	367971,8	88,79

* дані станом на 28.11.2025р.

Джерело: побудовано на основі [13].

Довоєнний 2021 рік характеризувався значним обсягом розміщення ОВДП у розмірі понад 305 млрд грн. Це свідчить про високу інвестиційну активність населення у відносно «стабільних» умовах тому показник 2021 року є базовим для порівняння із показниками наступних бюджетних періодів. У 2022 році відбулось різке падіння обсягів розміщення ОВДП – до 156 млрд грн, що спричинене, передусім військовими подіями на території України, відтоком інвестиційного капіталу, масовою міграцією та переміщенням населення всередині і за межами країни, спадом економічної активності суб'єктів господарювання. Проте, від 2022 року ринок ОВДП відновлює активність: у 2023 році обсяги розміщення ОВДП становлять 481,8 млрд грн, у 2024 році – 609,9 млрд грн, що свідчить про відновлення довіри громадян до держави як емітента.

Зауважимо, що однією з вагомих інвестиційних переваг ОВДП, що безпосередньо стимулює участь приватного капіталу у фінансуванні державного бюджету, є їхній податковий статус. Відповідно до норм Податкового кодексу України, дохід, отриманий фізичними особами від операцій з державними облигаціями, повністю звільнений від оподаткування податком на доходи фізичних осіб та військовим збором. «Нульовий» податковий тягар створює значний розрив у чистій дохідності між ОВДП та традиційними інструментами заощаджень, наприклад, банківськими депозитами, так як дохід від депозитів, навпаки, оподатковується за сумарною ставкою у 19,5% (18% ПДФО + 1,5% військового збору) [13]. Таким чином, податкова оптимізація перетворює ОВДП на висококонкурентний інструмент фінансування, який забезпечує

інвестору вищу реальну дохідність, одночасно сприяючи фінансовій стійкості держави. До прикладу, у США проценти за казначейськими облигаціями оподатковуються федеральним податком, тоді як податки штатів та місцевих органів влади для цього не застосовуються. Така модель робить U.S. Treasury securities податково вигідними для резидентів багатьох штатів. Крім того, доходи за облигаціями, придбаними з дисконтом або такими, що накопичують дохід (типу STRIPS), також підпадають під федеральне оподаткування, але додатково місцевими зборами не обкладаються [9]. Таким чином, американські U.S. Treasury securities характеризуються простотою та стабільністю податкового регулювання, тоді як українські ОВДП відзначаються повним звільненням від оподаткування.

Так, розвиток ринку облигацій внутрішньої державної позики в Україні є прикладом успішного перетворення ОВДП з активу, доступного лише для банків та юридичних осіб, на важливий інструмент інвестування для населення, що сприяє забезпеченню внутрішньої економічної стійкості країни в умовах воєнного стану. ОВДП стали основою безпечного інвестиційного портфеля українців завдяки стовідсотковій державній гарантії та здатності забезпечувати реальну дохідність, яка перевищує показник інфляції.

Цей процес значною мірою відповідає практикам країн із розвиненими борговими ринками, досвід яких свідчить, що основну роль у підвищенні довіри інвесторів до цінних паперів відіграють прозорість, розвинена ринкова інфраструктура та передбачуваність державної боргової політики. Наприклад, в Чилі державні облигації є неемісійним джерелом фінансування державного бюджету, проте їхній стабільний попит забезпечується наявністю широкої інвесторської бази в особі приватних пенсійних фондів та страхових компаній. Заборона прямого монетарного фінансування в Чилі перетворила ринок державних боргових цінних паперів на один із основних інструментів підтримки бюджетної стійкості уникнувши зростання грошової маси [10].

Україна рухається схожим шляхом, поступово поглиблюючи процеси цифровізації та підвищення прозорості функціонування фінансового ринку, що створює інституційні передумови для подальшого розвитку ринку державних цінних паперів. Завдяки розвитку цифрових технологій облигації можна придбати через ліцензованих брокерів, банки або застосунок «Дія» [8]. Крім того, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку створила сайт «Внесок», орієнтований на інвесторів-початківців. Попри значну чутливість до макрофінансових факторів, вітчизняний ринок ОВДП характеризується здатністю адаптуватися до зовнішніх і внутрішніх викликів, що є аналогічним по досвіду чилійського ринку державних цінних паперів у періоди зростання зовнішньої волатильності в умовах кризових явищ, що супроводжувалося підвищенням процентних ставок. Однак його подальше відновлення забезпечувалося завдяки послідовній макроекономічній політиці та реалізації структурних реформ з боку держави.

Висновки. Розвиток українського ринку ОВДП відображає загальносвітову тенденцію – державні боргові інструменти стають не лише способом покриття бюджетних потреб, але й важливим елементом зміцнення внутрішньої економічної стійкості. Розвиток ринку ОВДП є стратегічним чинником зміцнення фінансової стабільності України, як важливе неемісійне джерело фінансування витрат державного бюджету в умовах воєнного часу. У 2026 році в Україні планується проведення масштабного репрофайлінгу інфляційних облигацій внутрішньої державної позики номінальною вартістю 145,2 млрд грн, які зараз перебувають у портфелі НБУ. Це рішення передбачене законом «Про Державний бюджет України на 2026 рік» (згідно з

положенням, яке надає Міністерству фінансів право здійснювати обмін державних облігацій, що належать НБУ, на нові цінні папери за узгодженими з Нацбанком умовами) та фактично відкриває можливість обміняти ці папери на нові, потенційно з іншими строками погашення та умовами виплат [14]. Зазначений підхід також надає уряду можливість знизити бюджетне навантаження, з огляду на те, що інфляційні ОВДП індексуються відповідно до індексу споживчих цін і, відповідно, призводять до зростання витрат Державного бюджету України в умовах підвищеної інфляції.

Основним елементом казначейського обслуговування ОВДП є забезпечення своєчасних виплат за цими цінними паперами. Державна казначейська служба організовує проведення платежів з єдиного казначейського рахунку для виплати купонного доходу та погашення номінальної вартості облігацій. Розрахунки з інвесторами здійснюються через Національний банк України та депозитарну систему, що мінімізує операційні ризики та гарантує виконання державою своїх боргових зобов'язань. Крім того, казначейство виконує розрахунково-платіжну та контрольну функції, забезпечуючи наявність бюджетних асигнувань на обслуговування державного боргу та безперервність платежів, у тому числі в умовах воєнного стану. Хоча безпосередня взаємодія з фізичними особами-інвесторами здійснюється банківськими установами, брокерами та через цифрові канали, зокрема застосунок «Дія», саме ефективне казначейське обслуговування формує інституційну основу довіри населення до ОВДП. Скорочення обсягів майбутніх купонних виплат, тобто регулярного доходу (%), який держава виплачує власникам облігацій за користування запозиченими коштами, або подовження строків погашення таких зобов'язань може сприяти досягненню суттєвої економії державних фінансових ресурсів.

Водночас реалізація зазначених заходів потребує тісної координації між Міністерством фінансів та Національним банком України, який розглядає можливість обміну ОВДП виключно за умови відсутності фінансових втрат, що підкреслює необхідність дотримання балансу між фіскальними інтересами уряду та завданнями забезпечення стабільності грошово-кредитної системи України.

З позиції аналізу сучасних фінансових тенденцій репрофайлінг інфляційних облігацій свідчить про поєднання адаптивності та підвищених ризиків на ринку ОВДП. Для держави цей інструмент виступає механізмом оптимізації боргового навантаження, зниження вартості обслуговування державного боргу та управління борговими ризиками. Водночас для інвесторів він є індикатором застосування з боку держави ефективних підходів до управління борговим навантаженням, який, однак, передбачає можливість перегляду умов раніше емітованих цінних паперів у разі погіршення фінансово-економічної ситуації. Особливої актуальності набуває аналіз зазначених процесів у контексті зростання участі населення на ринку ОВДП, яке дедалі частіше розглядає ці інструменти як альтернативу банківським депозитам.

Отримані висновки підкреслюють роль прозорості, передбачуваності та ефективної «комунікації» держави з інвесторами. Репрофайлінг інфляційних ОВДП доцільно розглядати як складову модернізації боргової політики в умовах воєнного стану та підвищеної потреби у бюджетних ресурсах. Водночас він підтверджує, що ринок державних облігацій України й надалі залишатиметься динамічним, із трансформацією структури боргу, набору фінінструментів та умов їх обігу, що матиме вплив не лише на макрофінансову стабільність, а й на інвестиційні рішення домогосподарств щодо вкладень у державні цінні папери.

Список використаної літератури

1. Хома І. Б., Антощук І. А. ОВДП як інструмент впливу на монетарне та фіскальне регулювання в Україні. Економічний простір. 2022. № 181. С. 64–71. URL: <https://prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/1153/1112>
2. Богріновцева, Л., Ключка, О. Особливості розвитку ринку державних боргових цінних паперів України. Економіка та суспільство. 2023. (53). URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-53-14>
3. Чубка О. М., Скоропад І. С. Роль військових облігацій у фінансуванні державного бюджету у воєнний період. Проблеми монетарної теорії та практики. 2023. № 7(08). С. 28–36. URL: <https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2023-7-08-02/2023-7-08-02>
4. Наказ Державної казначейської служби України №218 від 5.08.2016р. «Положення про Відділ обслуговування державного боргу Державної казначейської служби України» <https://surl.li/bfmewb>
5. 30 років ринку державних облігацій в Україні: чому це важливо. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку. URL: <https://www.nssmc.gov.ua/30-rokiv-rynku-derzhavnykh-oblihaty-v-ukraini-chomu-tse-vazhlyvo/>
6. ОВДП: 30 років стійкості та надійності. Міністерство фінансів України. URL: https://mof.gov.ua/uk/news/ovdp_30_rokiv_stiikosti_ta_nadiinosti-5056
7. ОВДП, які знаходяться в обігу за номінально-амортизаційною вартістю. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/ua/markets/t-bills>
8. ОВДП для бізнесу: надійний інструмент збереження та розміщення коштів. Дія.Бізнес. URL: <https://business.diaa.gov.ua/history-of-success/ovdp-dlia-biznesu-nadiinyi-instrument-zberezhennia-ta-rozmishchennia-koshtiv>
9. Treasury Bonds. U.S. Department of the Treasury. TreasuryDirect. URL: <https://treasurydirect.gov/marketable-securities/treasury-bonds/>
10. Cifuentes, R., Desormeaux, J., González, C. Capital markets in Chile: from financial repression to financial deepening. BIS Papers No 11. Bank for International Settlements, 2002. URL: <https://www.bis.org/publ/bispap11g.pdf>
11. Українська економіка у 2024 році. Центр економічної стратегії. URL: <https://surl.li/pekhbb>
12. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI. URL: <https://tax.gov.ua/nk/rozdil-iv--podatok-na-dohodi-fizichnih-o/>
13. Результати розміщення облігацій внутрішніх державних позик. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/ua/markets/ovdp-table>
14. Водяний А. Україна може провести репрофайлінг "інфляційних" ОВДП на 145 млрд грн. 2025. Економіка. LIGA.net. URL: <https://finance.liga.net/ua/ekonomika/novosti/ukraina-mozhe-provesty-reprofaylinh-infliatsiynikh-ovdp-na-145-mlrd-hrn>

Дата надходження статті: 25.08.2025

Дата прийняття статті: 05.09.2025

Дата публікації статті: 28.09.2025